

BÀSQUET pàg 21

Pau Truñó (CB Esparreguera):
"La família i el bàsquet són
el que guien la meva vida"

MARTORELL pàg 10

Javier González, candidat
del PSC a l'alcaldia: "Vull fer
una ciutat de primera"

línia nord

quinzenal

Montserratí 8/11/2022 · Núm. 143 · linianord.cat

Parc massificat

► El Parc Natural de Montserrat pateix una massificació que té conseqüències ambientals

► El nou perfil d'excursionista que visita la zona és més incívic i genera més brutícia i residus pàg 3

Foto: ACN

ABADIA DE MONTSERRAT pàg 20

Òscar Bardají: "Com a país
ens interessa tenir una
marca com Montserrat"

A FONTS pàgs 12 i 13

Com era la metròpoli
a finals del segle XIX
i principis del XX?

ABRERA pàg 16

L'Ajuntament vol fer
créixer les xifres actuals
de reciclatge de residus

Mura Martorell
TETERIA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trancesc Santacana 28 Martorell

Insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

la Barcelona desconeguda

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

amicdirectes
Creadors de continguts en català

1a Edició
LLUMS, CÀMERA EN DIRECTE I...

ACCIÓ!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre de 2022 a:
amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO, Batxillerat o CFGM participa i guanya el teu premi!

Organitza:

 amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Massa visitants a Montserrat

» La massificació porta a les administracions a aplicar mesures per conservar el medi natural
 » El nou tipus d'excursionista a la muntanya de Montserrat causa més incivisme i brutícia

Mar Sifre
MONTSERRATÍ

Montserrat és el Parc Natural de Catalunya més petit pel que fa a extensió i alhora el més visitat. La seva situació geogràfica atrau centenars de milers de turistes del país i estrangers, a causa de la seva proximitat amb Barcelona, i gràcies a la seva climatologia és accessible durant tot l'any. La massificació, però, duu a conseqüències ambientals com l'erosió del terreny, les esclavissades i l'afectació de la flora i la fauna.

Abans de la pandèmia, les xifres de persones que entraven a Montserrat eren encara més elevades que les actuals, però el tipus de visitant ha canviat i els efectes s'han agreujat. El 2019, 850.000 excursionistes van trepitjar el Parc Natural. Enguany, es calcula que s'arribarà a les 700.000 persones. Pel que fa al monestir i el seu entorn, l'any previ a la Covid van registrar-se 2.750.000 turistes, el 2022, en canvi, seran 1.600.000.

Xavier Aparicio, gerent del Patronat de la Muntanya de Montserrat, explica que en dates assenyalades la massificació es fa encara més evident: "Tothom vol venir els mateixos dies. El 12 d'octubre, per exemple, tots els accessos a Montserrat estaven col·lapsats". Amb tot, declara que no contempen la regulació del senderisme, "no podem prohibir a la gent anar al medi natural". De fet, només ho fan quan hi ha alt risc d'incendi.

Jaume Torralba, cap dels Agents Rurals de la Catalunya Central, exposa que el Parc Natural no està pensat per acollir un volum tan alt de visitants i que una de les conseqüències també és la pèrdua de la quietud, la

Cotxes aparcats, alguns als vorals de la carretera, símptoma de la massificació de Montserrat. Foto: ACN

tranquil·litat i, fins i tot, l'espiritualitat esperades.

Pel que fa a les solucions mediambientals, una de les accions impulsades amb èxit ha sigut la regulació de l'escalada segons les àrees i les èpoques de l'any. Prèviament, els agents rurals van fer un seguiment exhaustiu de les espècies aviàries vulnerables i s'ha pogut recuperar la seva reproducció a la zona. Una demostració de la labor per mantenir la fauna de la muntanya i alhora permetre fer esport al col·lectiu d'escaladors.

ACCESSOS A MONTSERRAT

Collbató és una de les portes d'entrada al Parc Natural sobretot pel que fa a vies de senderisme i el seu accés està molt a prop de l'entorn urbà del barri del Pujollet, el que causava molèsties al veïnat, especialment els di-

umenges, quan hi ha el mercat setmanal. Les mesures aplicades van ser prohibir aparcar a la carretera (suposava un risc pel pas dels dispositius d'emergències) i obrir un pàrquing una mica més allunyat del peu de la muntanya.

Xavier Aparicio:
"No podem prohibir a la gent anar al medi natural"

L'alcalde de Collbató, Miquel Solà, sosté que les visites a Montserrat que passen pel municipi "ens generen beneficis, però cal regular-ho perquè sigui sostenible". A més, afirma que l'efecte dissuasiu de l'aparcament s'ha complert. Solà també destaca la

coordinació entre les diferents administracions implicades, el que facilita poder donar solucions factibles i específiques.

Pel que fa a futures accions que es duran a terme, el gerent del Patronat de la Muntanya de Montserrat ha informat que preveuen instal·lar rètols informatius a dues de les carreteres d'accés. En ells es comunicarà el temps d'espera per pujar amb cotxe, s'explicaran les opcions per arribar al monestir amb transport públic i es faran saber quines són les zones d'aparcament properes.

INCIVISME I BRUTÍCIA

Tots els entrevistats coincideixen que el tipus d'excursionista de Montserrat ha canviat, ara es tracta d'un perfil més inexpert i amb menys respecte cap a la natura. Més enllà del fet que les papereres o els contenidors són un

element intrusiu dins la muntanya, hi ha qui fins i tot deixa la brossa fora de les escombraries. Jaume Torralba pensa que "si els visitants són capaços de portar el menjar durant el camí d'anada, també ho haurien de ser per tornar els residus fins al cotxe".

De fet, els nivells de quilograms de brossa s'han incrementat, tant a les àrees d'aturada com als camins. Aparicio comenta que els dilluns, després del cap de setmana, es troben moltes capses de pizza, embolcalls d'aliments preparats i de cadenes de menjar ràpid. Un tipus d'escombraries, a més, que ocupa molt més espai.

Fa un mes, el cap dels Bombers Voluntaris de Collbató, David Colomé, també declarava a aquest periòdic que un dels actes incívics que s'havien trobat eren grafitis a les pedres.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana

Foto: Laura Busquets/ACN

Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanques del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanques del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanques. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanques del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@apunte

La Joana Masdeu ha comès l'error de dir que era periodista parlamentària, on ens coneixem tots. Però si diu que és un veí de Cornellà que es queixa d'algo o un metge de Torroella que està veient quelcom rar als pacients, t'ho empasses. Vull dir que, a Twitter, desconfieu de tot.

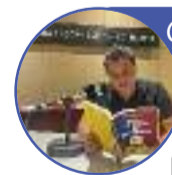
@laiamarques

Treballa a un *coworking* ple d'empreses punteres, *start-ups*, *entrepreneurs*, guiris, gent molt intel·ligent, cervells descomunals, innovació, *afterwork* i *candemor*, que tiren les llandes a l'orgànic i no volen posar el *puto* rentaplats perquè ja ho farà la treballadora de la neteja.

@CarlotaGurt

Benvolgudes (i abjectes) empreses, us recordo que les factures s'han de pagar a màxim 60 dies. Qualsevol termini superior és il·legal, fins i tot si s'estipula en el moment d'encarregar la feina. Gràcies per continuar infringint la llei. Ben cordialment, l'autònom maltractat.

@SiqueRodriguez

Definitivament, el *tribunero* ha mort. Avui [26 d'octubre de 2022, durant el partit contra el Bayern], amb l'equip eliminat, 84.000 persones. I amb 0-2, la gent continua animant. És un canvi en el mapa social del Camp Nou. Desconec si durarà o no. Però meix una anàlisi sociològica.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12314-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La Biblioteca Francesc Pujols de Martorell ha premiat amb un lot de llibres els lectors més joves. Es tracta d'una molt bona iniciativa per incentivar la lectura entre infants i joves i motivar-los perquè no l'abandonin.

pàgina 11

Biblioteca F. Pujols

La Junta Local d'Abrera de l'Associació Espanyola Contra el Càncer va recaptar 800 euros per a la investigació del càncer de mama en el seu Dia Internacional. A més, va organitzar una taula informativa per prevenir la malaltia.

pàgina 16

AECC d'Abrera

El Punt d'Informació i Dinamització i el Punt Mòbil sobre sexualitats, afectivitats i feminismes als centres de secundària són una excel·lent proposta per atendre les consultes dels joves que es troben en una etapa complicada.

pàgina 18

Aj. d'Esparreguera

El + llegalit

líniainord.cat

- 1 *Javier González, nou candidat del PSC a l'alcaldia de Martorell*
- 2 *'Assaborint Records': remenant en el rebost de la memòria*
- 3 *Arriba el novembre cultural i reivindicatiu a Collbató*
- 4 *Blancafort Orguener opta als Premis d'Artesania*
- 5 *El Teatre de la Passió d'Esparreguera acull el Trencanous i el Rei Lleó*

Tribuna oberta

El sidecar d'ERC i PSC

per Manuel Reyes, president del PP de Barcelona

Foto: Mariona Puig/ACN

Fa setmanes es trencava el Govern format per ERC i JxCat. De fet, això no va sorprendre ningú, ja que les seves diferències eren més que conegudes i cada dia teníem un nou capítol d'aquest joc de trons particular entre ambdues formacions que componien el Govern.

Finalment, va arribar el debat de política general i el divorci es va materialitzar, suposant per a JxCat una pèrdua molt gran tant d'influència com de persones que han hagut de marxar dels seus càrrecs, on estaven molt còmodament col·locades.

Però al PSC li ha faltat temps per llençar-se als braços d'ERC i donar la cobertura necessària a Pere Aragonès perquè el seu Govern no caigui i la legislatura pugui continuar. I és que els del PSC no deixen de ser un ten-

tacle més de Pedro Sánchez a Catalunya.

La continuïtat de Sánchez a la Moncloa està en mans d'ERC i la d'Aragonès a la Generalitat en mans del PSC. Dos governs i dos socis que es necessiten i que, per tant, han de continuar en la mateixa direcció, com si es tractés d'un sidecar. No es poden separar, i malgrat que de tant en tant fan el paperot, el que es processen mútuament és aquella mena d'amor fonamentat en la necessitat.

És obvi que a Catalunya cal un nou Govern. També a Madrid. Però tant ERC com el PSC saben perfectament que,

si convoquessin eleccions, els resultats no els serien prou favorables.

Mentre les disputes i el repartiment de cromos continuen, la gent al carrer ho està passant molt malament. Pugen els combustibles, puja la cistella de la compra, apugen els impostos...

Són moltes les persones que arriben a final de mes i que veuen com el seu salari no creix prou per cobrir una factura cara cop més cara. Necessitem un canvi ja, i fa falta gent responsable i amb seny al capdavant de les nostres institucions.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MésApunyalaments

@ramossalvat: L'apunyalament entre les discoteques Brisas i Apolo se segueix investigant [...] La baralla la va motivar un robatori, s'ha d'aclarir si el mort era víctima o lladre.

#CanviDHora

@abocadecano: A casa tenim una fan del canvi d'hora que ja espera impacient que a les sis sigui fosc i negre. Coneixeu algú més així o tenim un exemplar únic?

#LulaVençBolsonaro

@Alex_Sants8: Resultats 2a volta de les presidencials brasileres als centres de votació a l'Estat. Barcelona: Lula 75,5%, Bolsonaro 24,5%. Madrid: Lula 56,1%, Bolsonaro 43,9%.

La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.

Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h —això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles

Roba una tele d'una pensió, la porta fins a un bar i, quan s'adona que s'ha descuidat el comandament, torna a la pensió per recuperar-lo. És la jugada mestra d'una lladre a Galícia, segons ha explicat la Policia Local de Rolda da Muralla.

S'adonen que un quadre de Piet Mondrian ha estat 77 anys penjat del revés. L'experta que va detectar l'error no entén com ha pogut passar. La resta de mortals, en canvi, ho entenem perfectament. Ai, l'art contemporani.

Pedro Sánchez va celebrar poder "treballar juntament amb el Senegal" i visitar "el president del Senegal" durant un discurs fet a Kènia davant del president kenian. L'amfitrió li va haver de corregir l'error. De vegades un no sap ni on és.

El líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, cita en un discurs "aquella distopia escrita per Orwell cap a l'any 84". Es referia a 1984, la cèlebre novel·la ambientada al 1984 i publicada... el 1949. No feu com ell: llegiu.

Twitter (@mterstegen1)

LA FOTO

L'equilibri
perfecte

Gaudir i
protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rèmorra ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anyets, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@ratolinaemma: M'agradaria ser milionària per dedicar-me a fer invents per millorar la vida de les persones amb discapacitat. Què fan els milionaris amb la pasta?

@MAIbercocs: Soc a la Gran Via madrilenya, he entrat a una oficina bancària a fer una cosa, m'han atès en català. M'he passat el putu joc.

@paucusi: De vegades penso que l'única diferència entre la gent que té projectes i la que no és que la que en té qualifica de projectes coses que potser no són tan projectes.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Javier González, nou candidat del PSC a l'alcaldia de Martorell

» El socialista vol construir "una ciutat igualitària, verda i avançada"
» Va ser regidor més de nou anys, tant al govern com a l'oposició

Mar Sifre
MARTORELL

Javier González és el nou candidat del PSC de Martorell per a les eleccions municipals del maig després de ser triat en assemblea per la militància.

Amb el lema *Reinventem Martorell*, González declara presentar-se amb la voluntat de "construir una ciutat més humana, igualitària, verda i avançada, on la prioritat siguin les persones, la seva qualitat de vida i el seu benestar".

El nou candidat del PSC explica que aspira a "fer de Martorell una ciutat de primera. Per això, faig una crida a participar en el projecte a tothom que vulgui aportar. Volem dur a terme una transformació social, ecològica i digital on el bon futur estigui garantit".

Javier González després de l'assemblea on va ser triat. Foto: PSC Martorell

González és enginyer de telecomunicacions i ara per ara és el director de la Fundació Citilab, un laboratori ciutadà d'innovació social i tecnològica. Pel que fa a la seva trajectòria política, va ser regidor durant més de nou anys a l'oposició i al govern, amb responsabilitats en les àrees de governació, policia local, protecció civil, jo-

ventut i polítiques transversals. També ha estat conseller comarcal del Baix Llobregat i és militant del PSC des de fa quasi 20 anys.

La candidatura del PSC, actualment el primer partit de l'oposició a Martorell, era una incògnita després del traspàs de Lluís Tomàs, l'anterior portaveu del partit, el desembre de 2021.

Arresten un home amb ordre internacional de detenció

SUCCESSOS ▶ A principis d'octubre els Mossos d'Esquadra van arrestar un veí de Martorell de 46 anys que tenia un ordre internacional de detenció per tràfic il·legal de persones i immigració clandestina. Se l'acusa d'haver cobrat quasi 950 euros per cap a un grup de marroquins per dur-los en llanxa fins a Espanya.

La policia informa que el setembre de 2017 el detingut hauria organitzat almenys una operació de migració irregular des del Marroc. No es descarta que n'hagués fet altres de similars, ja que li proporcionaven guanys econòmics elevats.

Després de la detenció, els Mossos d'Esquadra el van traslladar als Jutjats de Martorell, des d'on va passar a disposició judicial del Jutjat Central d'Instrucció de Madrid via telemàtica, que en va decretar l'ingrés a la presó de Brians 1, a l'espera de la seva extradició.

A més, l'arrestat també acumulava altres antecedents, entre els quals delictes contra el patrimoni i de maltractament en l'àmbit de la llar. El Grup de Recerca Activa de Fugitius dels Mossos d'Esquadra va prioritzar la investigació sobre l'home fins que va detenir-lo.

La detenció va tenir lloc a principis d'octubre. Foto: Arxiu

La mostra 'Quan parles fas màgia' per promoure el català. Foto: Ajuntament

Exposició pel foment del català

LLENGUA ▶ La mostra *Quan parles fas màgia*, organitzada pel Consorci per a la Normalització Lingüística, es troba al vestíbul del Complex Educatiu de Torrent de Llops fins a l'11 de novembre. L'exposició és itinerant i neix amb l'objectiu de promocionar la campanya del Voluntariat per la Llengua.

Aquest curs les parelles lingüístiques s'han incrementat fins a un total de 60 a Martorell, el que suposa un 50% més d'ins-

crits que l'any passat. Sobre l'augment de participants, Andreu González, responsable del Servei Local de Català al municipi i regidor de cultura, declarava després de la presentació de l'exposició que "sigui o no un fet circumstancial, demostra que és un programa exitós de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat".

Tant la mostra com el servei de voluntariat busquen fomentar l'ús social del català. L'activitat

consisteix en trobades setmanals entre una persona voluntària catalanoparlant i un aprenent, normalment nouvingut.

L'alcalde, Xavier Fonollosa, destaca la importància de saber parlar català per viure amb normalitat a Catalunya. Explica, a més, que "a Martorell és on tenim més inscrits del Consorci i això és molt bo. No només per aprendre la llengua, sinó per fer una relació social i que la integració sigui molt més ràpida".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Aproven eliminar limitacions per instal·lar plaques solars

Mar Sifre
MARTORELL

El Ple celebrat el 17 d'octubre a l'Ajuntament de Martorell va aprovar per unanimitat l'eliminació de les limitacions normatives existents per a la instal·lació de plaques solars. La moció va ser proposada pel grup municipal de Ciutadans.

Ara per ara, les normes que regulen l'ús de captadors tèrmics o panells fotovoltaics a les cobertes de les cases i els edificis es troben al Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU). Amb la moció admesa a tràmit es preveu la redacció de l'estudi, que determinarà la necessitat de regular-ho a través d'una ordenança específica o suprimint la limitació d'ocupació de cobertes que marca el PGOU.

Juanjo Pérez, portaveu de Ciutadans i propulsor de la moció, explica que amb l'actual normativa es desaprofita el 30% de la superfície de les teulades, que decreta que ha de quedar lliure de plaques solars. "Es tracta d'un pla aprovat fa molts anys i que segurament ha quedat antiquat, aleshores tampoc hi havia tantes instal·lacions solars. Per altra

Plaques solars instal·lades en una teulada. Foto: Pixabay

banda, la crisi energètica que vivim ha fet que moltes famílies es replantegin trobar altres solucions", declara el regidor.

Precisament, Pérez detalla que la moció neix de comentaris que els han arribat de veïns de Martorell sobre les limitacions existents: "Tothom vol treure el màxim partit a les instal·lacions. Com més en puguis posar, menys pagaràs del rebut de la llum convencional".

MOCIÓ DE CONSENS

Tots els grups municipals han aprovat la proposta de Ciutadans i l'equip de govern s'ha

mostrat partidari de començar a treballar-hi. Albert Fernández, regidor de Medi Ambient, apuntava que havien detectat una alta demanda d'instal·lació de plaques fotovoltaïques. Per aquest motiu se sumen a la proposta "per tal d'aprofitar al màxim la producció d'energia elèctrica d'autoconsum sense afectar l'estètica paisatgística urbana, cosa en la qual tots estem d'acord".

Des del consistori es van comprometre a tractar el tema amb caràcter d'urgència i s'espera que en les pròximes setmanes arribin les primeres novetats sobre l'estudi.

La Biblioteca Francesc Pujols premia els lectors més joves

CULTURA ▶ Des de finals de juny i fins a finals d'agost es va dur a terme el concurs *Llegir té premi* adreçat a infants d'entre 8 i 16 anys. L'objectiu era promoure la lectura i incrementar-la durant les vacances d'estiu.

A Martorell, els guardonats han sigut Vera Fernández, Estela Luna, Irene Barbero, Mateo Barbero i Marc Esplugas. El premi per a tots ells ha sigut un lot de llibres i punts de llibre per continuar fomentant la seva passió per la lectura i motivar-los perquè no l'abandonin.

Andreu González, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Martorell, explicava que al municipi hi ha "nanos molt lectors i crec que la lectura en paper estableix una relació diferent amb les històries".

El concurs consistia en la tria

d'entre 600 títols en català, castellà o anglès del catàleg eBiblioCat i la lectura d'algunes de les obres. Finalment, els participants havien de respondre unes preguntes, d'aquesta manera, aconseguien punts per pujar de nivell. En total, al voltant de 1.500 infants han format part del repte lector.

NOU NOM PER LA BIBLIOTECA

La Biblioteca Martorell s'ha rebatejat amb el nom de Francesc Pujols, tal com s'anomenava l'anterior. L'acte de recuperació es va fer coincidir amb el 60è aniversari de la mort del filòsof martorellenc. Tal com expliquen des del Consistori, la Fundació Francesc Pujols demanava tornar l'homenatge a l'escriptor amb el seu nom encapçalant la biblioteca.

Guanyadors del concurs 'Llegir té premi' de Martorell. Foto: Ajuntament

OPTICA & AUDIOLOGIA
UNIVERSITARIA

2x1

Progressius digitals

Amb els teus vidres progressius de vista, uns progressius de sol **GRATIS***

Obrim al migdia

Martorell
Rambla de les Bòbiles, 3
93 661 87 59
opticauniversitaria.com

* Per la compra d'uns vidres progressius digitals personalitzats amb tractament anti reflectant i protecció UV, emportant uns altres vidres progressius solars digitals personalitzats amb tractament anti reflectant i protecció UV. És obligatori comprar les dues muntures de les ulleres. Consultar les condicions a la botiga. Promoció vàlida del 31 d'octubre de 2022 al 31 de desembre de 2022.

Obres de construcció de la Bòbila de la Societat de Rajolers de Barcelona a Collblanc el 1899. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

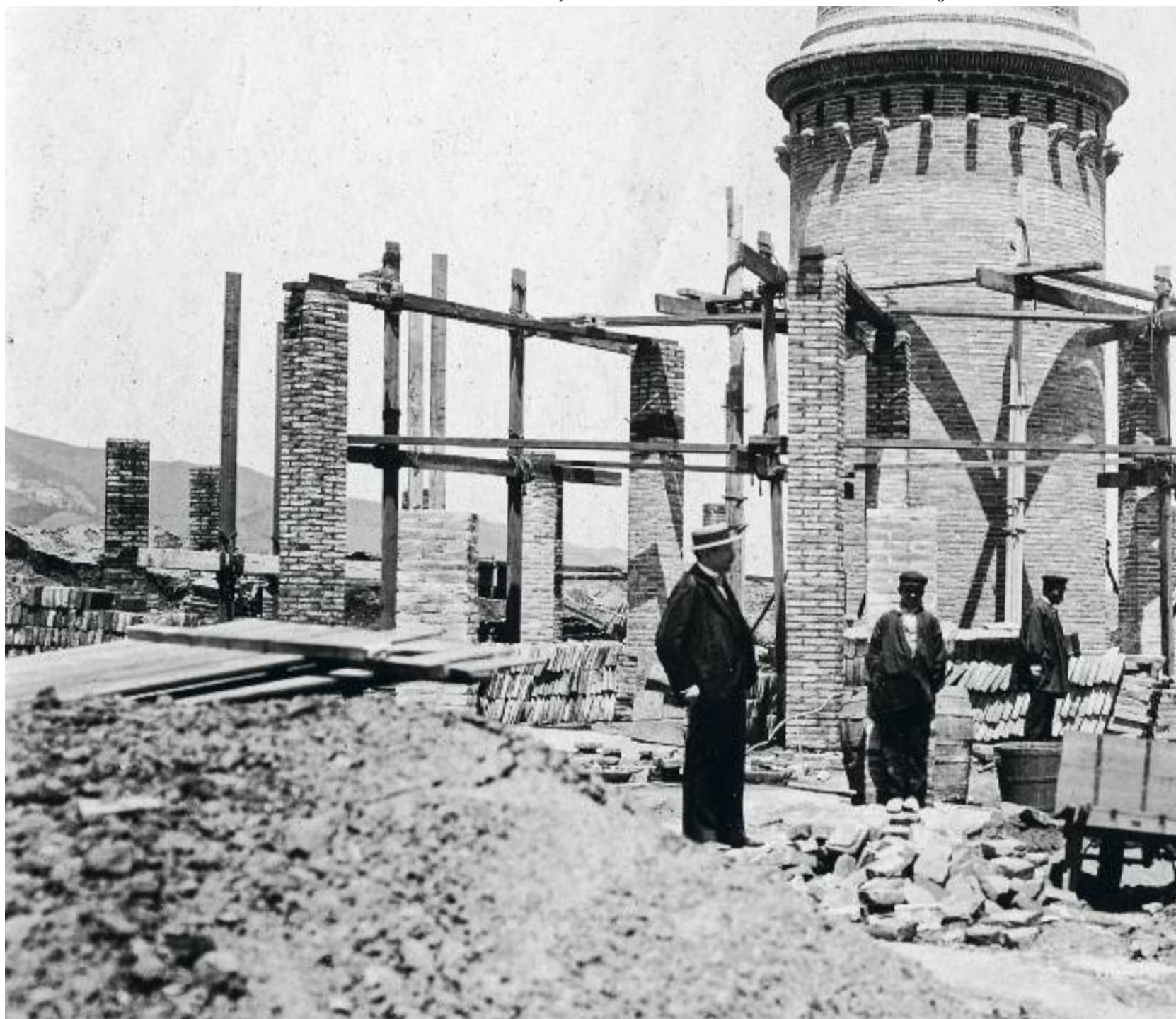
Passen setze minuts de les cinc de la matinada del 4 de maig del 1897. Tomás Ascheri, Antonio Nogués, José Molas, Luis Mas i Juan Alsina, després de gairebé un any de judici, esperen que els botxins disparin. Mas mira l'escamot d'afusellament i els diu amb sorna: "Apropeu-vos més, home!". Seixanta segons després, els cinc homes són executats al fossar del Castell de Montjuïc. Tot i que mai s'ha pogut demostrar la seva culpabilitat, se'ls acusa d'haver perpetrat un dels atemptats més mortífers que recorda Barcelona. El 7 de juny de l'any anterior, mentre una comitiva religiosa avança pel carrer Canvis Nous en direcció a l'Església de Santa Maria del Mar, una bomba esclata a un quart de deu de la nit. L'acte terrorista deixa 12 morts i uns setanta ferits.

L'atemptat del Corpus es produeix en un carrer estret, sota la mirada de centenars de persones, la majoria d'elles jornalers i obrers. Ràpidament, s'assenyala l'anarquisme com a responsable de l'atemptat i comença la cacera de bruixes. Es detenen més de 600 persones, que s'encarceren i es torturen. L'opinió pública, en un inici favorable a l'escarni, de mica en mica va virant. Com explica l'historiador i polític difunt Antoni Dalmau al seu llibre *El Procés de Montjuïc. Barcelona al final del segle XIX*, ni la petició d'indult formulada pel bisbe de Barcelona ni les moltes queixes als diaris de figures com el republicà Pi i Maragall seran suficients per evitar l'execució dels cinc homes. Són el cap de turc d'un procés judicial que arriba a acumular 195 penes de presó, cadena perpètua, deportació o treballs forçats a ultramar.

L'afusellament es produeix en un moment icònic de Barcelona i dels territoris que avui ocupa la metròpoli. Mentre pobles com Badalona estan a punt de convertir-se en ciutats per gràcia reial, Barcelona s'emmiralla en París o Londres. De fet, l'endemà de l'atemptat *La Vanguardia* fa referència a aquesta idea: "S'ha trasllat en un funeral abatiment el bon nom d'una ciutat que amb esforç aconseguia col·locar-se al nivell de les més cultes".

'A BAIX LES MURALLES'

Al tombant de segle, Barcelona culmina el seu procés d'expansió iniciat a mitjan segle XIX. "Fins aleshores, la ciutat se circumscriu al que avui és el districte de Ciutat Vella i està rodejada per l'antiga muralla", afirma l'historiador i periodista Rafa Burgos. El cert és que les condicions de vida intramurs són impossibles. El 1854, per exemple, el còlera ha matat 6.500 persones. "La densitat de Barcelona és altíssima", recalca el també periodista i historiador Albert Torras. És per aquest motiu que la demanda de la ciutadania d'enderrocar les muralles ja es fa sentir els anys 40 i s'acaba concretant el 1854 amb el projecte del doctor Pere Felip Monlau batejat com *A baix les muralles*.

Quan la metròpoli no era la metròpoli

Entre finals del segle XIX i principis del XX, Barcelona i la seva rodalia viuen un procés de canvi mai vist. Es comencen a posar les primeres pedres del que serà la metròpoli que coneixem avui dia. Però com era la capital catalana al tombant de segle? I el Baix Llobregat? Quan va convertir-se en ciutat Badalona?

La iniciativa arriba amb les reticències de l'Estat. "Segons el ministeri de la guerra, a la zona d'extramurs no es pot construir a una distància que correspongui al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres", explica Burgos. Els successius conflictes que ha viscut Catalunya amb l'Estat des del 1714 han fet que les terres que rodegen les muralles siguin militars, i haurà de ser la pressió popular i municipal la que permeti el canvi. "El dia a dia costa de

respirar, i ja a mitjans de segle l'Ajuntament prohibeix posar cap fàbrica amb màquina de vapor dins de les muralles", relata Burgos.

Aquesta època coincideix amb l'inici de la construcció de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, un enginyer militar i, per tant, ben vist des de Madrid, que té per objectiu urbanitzar tot el que són els terrenys agrícoles que hi ha entre Ciutat Vella i els municipis del pla de Barcelona. La seva visió entronca amb les aspiracions de la burgesia del

moment, que, en paraules de Torras, "els anys 60 vol que la ciutat estigui a l'altura de París i acumula dues dècades demanant ser seu de l'exposició universal que acabarà celebrant-se el 1888". Amb tot, els propietaris dels terrenys no veuen amb bons ulls el pla de grans avingudes –també per facilitar el desplegament militar– perquè no els permet construir tants edificis com voldrien i, per això, l'Eixample s'allunya de la visió inicial de Cerdà. Alhora, tots aquests ter-

renys ja fa temps que es fan servir per situar-hi indústries. En són exemples el Poblenou i Sants.

Així mateix, el somni europeista de la burgesia encara es fa més realitat el 20 d'abril del 1897, quan la reina regent Maria Cristina autoritza la capital catalana a annexionar-se els pobles de les Corts de Sarrià, Sant Gervasi Cassoles, Sant Andreu de Palomar, Sant Martí de Provençals, Sants i Gràcia. És la culminació d'un procés que ha començat el 1869 i que

no ha estat exempt de reticències per part dels municipis que passen a formar part de Barcelona. “Fins aquell moment són pobles que s’autoabasteixen i que tenen la seva petita indústria que els permet subsistir”, afirma Torras. “A la zona hi ha pagesos que baixen a Barcelona per vendre-hi els seus productes”, diu Burgos.

L’objectiu de l’annexió, entre altres, és recaptatori, ja que aleshores el Regne d’Espanya està en guerra amb els Estats Units pel control de les colònies de Cuba i de Filipines, i una capital catalana amb més població suposa una millora de la fiscalitat. Així mateix, des de Madrid preocupa que el projecte pugui fer ombra a la capital espanyola.

En poc més de 50 anys, Barcelona s’ha convertit en una ciutat que passa de tenir 235.000 habitants a tenir-ne 544.000 a finals de segle, i que es prepara per arribar al milió el 1930.

EL REBOST DE BARCELONA

Mentre Barcelona anhela ser una ciutat europea, l’Hospitalet és un poble de 5.000 habitants que no rebrà l’estatus de ciutat fins al 1925. Amb tot, segons explica l’historiador Manuel Domínguez, “al tombant de segle les coses es-

tan canviant”. Fins aquell moment, el poble ha estat un enclavament agrícola tal com ho és tot el Baix Llobregat. “Al delta, la zona més fèrtil d’Espanya, la producció d’arròs i de blat de moro, i després d’hortalisses, és molt important”, detalla Domínguez. Anteriorment, la vinya havia estat un conreu notable a la zona, però a causa de la fil·loxera del 1880 i del 1890 acaba desapareixent.

Per a l’historiador Jesús Vila, les zones de Viladecans, Gavà, Sant Boi, el Prat i Castelldefels són, aleshores, les més rellevants des d’un punt de vista agrícola. “S’arriben a fer tres collites l’any perquè són terres molt productives i es beneficien de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recull”, diu. “Alimenten la mà d’obra de la gran ciutat”, afegeix.

Malgrat això, ja en aquells anys es pot començar a intuir el que serà el futur industrial de la zona. El fet que el territori estigui regat pel Llobregat, un riu eminentment industrial, permet els primers esbossos d’una indústria incipient. “Hi haurà fàbriques tèxtils a Santa Eulàlia i de construcció al que avui és el barri de Sant Josep”, assenyala Domínguez. Amb tot, no serà fins al 1915 que es viurà un boom demogràfic i industrial.

“Al delta del Llobregat s’hi feien tres collites l’any perquè eren terres molt productives i es beneficiaven de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recollia”

“A fora dels murs de Barcelona no es podia construir a una distància que correspongués al tret d’una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres”

Adeu al mar

● Temps era temps, l’Hospitalet de Llobregat tenia platja. Va ser l’any 1920 quan el municipi va perdre la seva costa i no la recuperaria mai més. La va vendre a Barcelona.

L’actual Zona Franca era aleshores la Marina de l’Hospitalet i representava un territori de més de 900 hectàrees, és a dir, la meitat del seu terme municipal. “Era un terreny on hi havia un conglomerat de pescadors i algunes masies disperses on els pagesos vivien força bé”, explica l’historiador i autor del llibre *Quan l’Hospitalet va perdre la platja*, Jesús Vila. “La ciuta-

Europa. El 1920 feia dos anys que havia acabat la Primera Guerra Mundial. Espanya, que es va mantenir neutral, va aprofitar la contesa per millorar la seva situació econòmica, i els industrials catalans van fer l’agost amb aquella guerra. De fet, aquests darrers havien acumulat un poder notable comerciant amb els països enfrontats i van pressionar l’Ajuntament de Barcelona i el govern de l’Estat per dur a terme l’annexió de terrenys. “Es volia ampliar el port per rivalitzar amb Marsella, i a sota de Montjuïc era el millor lloc per fer-ho perquè el mar

L’Hospitalet va vendre la meitat del seu territori a Barcelona l’any 1920. Si no ho hagués fet, avui dia el municipi tindria la seva pròpia platja

dania del centre anava en carro o a peu fins a la platja a banyar-se, perquè aleshores es mirava més cap al mar que no pas cap al riu”, afegeix.

Per què l’Hospitalet va decidir vendre la meitat del seu territori? El cert és que l’operació urbanística es va fer a un preu molt baix i beneficiós per a la capital catalana. “A l’Ajuntament de Barcelona li suposava uns guanys impressionants, perquè volia construir una zona logística i industrial on les mercaderies no paguessin impostos perquè es quedaven en una zona franca”, detalla l’historiador.

Més enllà d’això, per entendre la venda cal mirar el context internacional que es vivia en aquells temps a

entra a la terra i s’hi podien arrecerar els vaixells”, explica Vila.

Per la seva banda, a l’Hospitalet no va ser fins al 1923 –en plena dictadura de Primo de Rivera– que l’operació urbanística va generar malestar entre la població. Fins aleshores, les expropiacions forçoses de terres no havien aixecat polseguera. “Els pagesos no tenien poder polític i els comerciants i petits burgesos del poble no van tenir cap problema a vendre la Marina”, relata Vila. Resulta curiós que, dos anys després, el 1925, el rei Alfons XIII atorgués a l’Hospitalet la categoria de ciutat. Així doncs, el municipi va perdre el mar per fer-se ciutat.

EL PRIMER FERROCARRIL

Al tombant de segle, Badalona i el Baix Maresme són dos territoris avançats a la seva època. Diu la llegenda que Miquel Biada, un matoroní que ha fet fortuna a Amèrica, quan presència la inauguració del primer ferrocarril espanyol a Cuba, l’any 1837, exclama: “Quan torni al meu país uniré Barcelona amb el meu poble amb ferrocarril”. Després de molts pelegrinatges, l’india compleix el seu somni el 1848. Aquell ferrocarril, el primer de tota la Península, canviarà la història del territori.

Segons la historiadora Montserrat Carreras, abans de l’arribada del tren Badalona és un poble agrícola. “Hi ha petits tallers tèxtils, però a partir de mitjans de segle es produeix un procés d’industrialització molt fort”, assenyala. A la ciutat s’hi instal·len fàbriques de cristall, de galetes, de cordes per a la Marina o fàbriques tèxtils. “Aquestes indústries se situen a banda i banda del ferrocarril i, en molts casos, les mateixes fàbriques tenen petites vies de tren que enllacen amb la línia general”, afirma Carreras.

El tren ràpidament atrau la població de fora fins a la regió. Així, Badalona passa de tenir 5.700 habitants el 1848 a tenir-

ne més de 19.000 el 1905. “En aquell temps, la gent canvia molt de residència perquè viu de lloguer i, en gran part, a Badalona venen de la Catalunya rural. Però més tard, cap al 1920, també arribarà molta població de la resta de l’Estat”, afirma la historiadora.

La industrialització també es veu afavorida per un altre fet. La zona fabril per excel·lència del nord barceloní, Sant Martí de Provençals, està sobresaturada, i a Badalona els terrenys són més barats. Tot i que les seues seguiran a Barcelona, la burgesia de la capital catalana i alguns inversos estrangers instal·len les seves fàbriques al poble que el 1897 aconseguirà la categoria de ciutat. Al mateix temps, aquest procés d’industrialització va acompanyat amb una pèrdua gradual de la pesca al municipi i, en sintonia amb el que passa a tota la metròpoli, amb el naixement d’un moviment obrer que aquell any s’intenta reprimir amb el Procés de Montjuïc. La metròpoli comença a ser la metròpoli.

Un reportatge d’**Albert Alexandre**

En el marc del dia de Tots Sants, s'ha inaugurat un espai dedicat al dol perinatal. L'objectiu és facilitar un indret on acompanyar a les famílies que passen per un procés de dol per una mort gestacional, perinatal o neonatal.

Una vuitantena de famílies, perjudicades per un incendi

SUCCESSOS ▶ Un incendi a l'aparcament d'un edifici situat al carrer de la Riera Canals, que va tenir lloc el passat 23 d'octubre, va acabar perjudicant un total de 83 famílies, que es van quedar sense servei d'aigua per l'estat en el qual van quedar les canonades.

Per aquest motiu, l'Ajuntament va oferir als afectats, després de l'incendi, les instal·lacions municipals en el marc d'un protocol d'emergència que es va dissenyar. Després d'una trobada amb l'alcalde Ana Alba, es va acordar que els ciutadans podien fer servir les dutxes del complex poliesportiu de l'Onze durant el seu horari habitual, de les 7 a les 23.30. Pel que fa al poliesportiu Josep Pla, podien acudir-hi fora de l'activitat lectiva de l'equipament, de les 18 a les 22.30. A més, es van habilitar cabines sanitàries, amb urinaris i rentamans, al carrer Doctor Vila.

Reunió dels veïns afectats amb l'Ajuntament. Foto: Ajuntament Sant Andreu

Altres mesures també van ser proporcionar allotjaments d'emergència a hotels de la ciutat a les famílies amb necessitats especials i l'estacionament lliure als carrers Sant Felip Neri i Guatemala per als afectats.

Tal com explicava Guillem Amorós, cap de guàrdia de Bombers de Catalunya en el

moment de l'incendi, a *Sant Andreu Televisió*, quan les dotacions van arribar al lloc dels fets sortia bastant de fum pels accessos a l'aparcament. Es va fer un rastreig de quins eren els vehicles que s'estaven cremant i es va extingir el foc dels dos vehicles que van detectar que treien flames.

L'alcalde Ana Alba, cap de llista del PSC a les municipals

POLÍTICA ▶ L'alcalde Ana Alba, que ocupa el càrrec des de juliol de 2021, ha estat triada com a candidata del PSC a les eleccions municipals del maig.

Durant el discurs després de la seva elecció, Alba va voler posar èmfasi a la feina feta a Sant Andreu de la Barca amb els governs socialistes de les últimes dècades: "Ens han posat al capdavant de la comarca".

Així mateix, l'alcalde també va assegurar que encara tenen projecte de futur per fer que Sant Andreu continuï avançant. "Les ciutats mai estan acabades, perquè estan vives", va afegir.

A més, Alba va voler destacar la seva passió per la ciutat que governa i pel projecte que l'equip socialista té per Sant Andreu de la Barca. Alba viu al municipi des de l'any 1995.

Detenen dues dones a un club nocturn per estafar clients

SUCCESSOS ▶ Els Mossos d'Esquadra van detenir a mitjans d'octubre les encarregades d'un club de Sant Andreu de la Barca acusades de quatre delictes d'estafa i un contra la salut pública per fer servir substàncies perilloses.

Les dues dones adormien els homes i els feien càrrecs d'entre 150 a quasi 3.000 euros a les se-

ves targetes de crèdit. Les quanties eren petites, però seguides.

Al local, la policia va trobar una caixa amb fàrmacs en la qual s'hi podia llegir 'Dormir'. També van localitzar una llibreta amb els números PIN de targetes de clients. Les encarregades van passar a disposició judicial i es va decretar la seva llibertat amb càrrecs.

Castellví | Nou tancament automàtic de contenidors

Amb el nou sistema que s'implementarà els pròxims mesos, els veïns només podran llençar la brossa mitjançant una targeta magnètica o una aplicació mòbil. Després, els contenidors quedaran tancats. L'objectiu és reduir la presència de residus impropis.

Castellví | Sant Esteve

'Com a casa', la nova campanya per potenciar Sant Esteve

PROMOCIÓ ▶ L'Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires vol reforçar els valors positius envers el poble mitjançant diferents activitats en el marc de la campanya *Com a casa*. L'objectiu és fomentar el sentiment de pertinença i divulgar-lo.

Roser Brosed, regidora de Civisme, explica que les accions neixen amb el propòsit de fer Sant Esteve més propera als seus ciutadans. Brosed declara que "estimem allò que coneixem" i per això part de la campanya està destinada a fer arribar a la població dades curioses, desconegudes i noves del poble.

Algunes de les activitats de *Com a casa* són la creació d'un *photocall* amb finestres particulars de Sant Esteve o el muntatge d'un escenari itinerant on poder parlar amb els veïns, establir un vincle proper i recollir propostes, entre altres accions.

A més, també hi ha la finalitat que els seus habitants tinguin cura de Sant Esteve: "Tot el que

Acció de la campanya 'Com a casa'. Foto: Ajuntament de Sant Esteve

no faries a casa teva, no ho facis al poble, d'aquí ve el nom de la campanya *Com a casa*", exposa la regidora. Així i tot, Brosed defensa que no pateixen més incivisme que altres municipis, però que sempre està bé reforçar la idea que l'espai públic és de tothom.

Amb tot, en els últims mesos Sant Esteve ha rebut un nombre elevat de veïns nous i *Com a casa* vol ser l'excusa per fer-los sentir part del poble. A la vegada, servirà per fer conèixer algunes de les millores que s'han dut a terme per part del consistori.

Dones en una abraçada col·lectiva. Foto: Gemma Chua-Tran/Unsplash

Comença la nova edició de l'espai de trobada per a dones

FEMINISME ▶ L'espai de trobada, creació i creixement per a dones de Castellví de Rosanes engega la seva tercera edició el 17 de novembre. Les sessions estan destinades a dones de més de 16 anys i es duran a terme els dijous de les 18.30 a les 20. Les inscripcions ja estan obertes.

Després de la bona rebuda de les primeres sessions, que es van fer entre finals de l'any passat i el principi d'aquest, el propòsit és continuar amb les trobades. Vicky Castellanos, regidora de polí-

tiques feministes i de diversitat sexual, declarava que l'objectiu és "crear espais on les dones, en un entorn de complicitat i sororitat, puguin trobar el lloc on treballar per empoderar-se, aprofundir en la seva autoestima i autoconeixement, compartir i crear".

El treball de les sessions es desenvolupa a través de diferents tècniques, àrees i disciplines, que poden anar des de l'art al contacte amb la natura, la lectura, la reflexió o el treball amb el propi cos, per exemple.

Hotels que són autèntiques joies
Coneix l'Especialització Monument

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
 9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

Fira de la Tardor
 Castellví de Rosanes
 20/11/2022
 matí

Productes de la terra i artesanía
 Activitats familiars

Programació a castellviderosanes.cat

Ajuntament de Castellví de Rosanes
APECRO

Amb suport de
 Diputació de Barcelona
 Àrea de Desenvolupament Econòmic, Turisme i Comerç

amic ficcions
 L'AVENTURA DE CREAR HISTORIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 31 de gener de 2023 a:
www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations, iPhones, Píls, Llibre electrònic, Auriculars sense fils

Organitzador: amic

Col·laboradors: Departament de Cultura, Consell de Regidors, Diputació de Castellví de Rosanes, Ajuntament de Castellví de Rosanes

Successos | Troben un home mort al Club Tennis Olesa

El 30 d'octubre al migdia van localitzar sense vida un veí d'Olesa de 46 anys a les instal·lacions del Club de Tennis del municipi. La Policia Local, juntament amb els Mossos d'Esquadra, van intervenir-hi i van iniciar la investigació dels fets.

Els veïns no podran calar foc per cremar restes vegetals

MEDI AMBIENT ▶ La nova Llei estatal de Residus, en vigor des de l'abril, prohibeix cremar restes vegetals com es podia fer fins ara. En comptes d'això, els ciutadans hauran de reciclar-les. El canvi de la normativa està causant que molts veïns d'Olesa veuen denegades les seves sol·licituds, que anys anteriors s'aproven sense problemes. La mesura també s'aplica a agricultors o silvicultors professionals.

L'única excepció per la crema de restes és quan hi ha una malaltia o una plaga de la vegetació, que ha de ser confirmada per tècnics de la Generalitat o dels Agents Rurals. També es permeten focs d'esbarjo, per exemple barbacoes, sempre que no impliquin cremar restes vegetals. En aquests casos, els sol·licitants hauran de signar una declaració responsable indicant que estan complint la normativa pertinent.

Crema de restes vegetals. Foto: Almos Bechtold/Unsplash

De fet, la nova llei exposa que el reciclatge s'ha de dur a terme preferentment mitjançant el tractament biològic de la matèria orgànica o portar-les a un gestor de residus. Altres mètodes són l'autocompostatge per transformar el residu i fer-lo servir d'adob i triturar les restes i fer-les servir en el mateix terreny.

Els residus vegetals que els veïns demanaven cremar i que ja no podran fer-ho eren, normalment,

restes de poda, jardineria, hort, agricultura i feines forestals. Les persones que tinguin pensat fer focs en els supòsits legals mencionats, hauran de comunicar-ho prèviament de forma telemàtica (en un enllaç proporcionat per l'Ajuntament d'Olesa), amb cita prèvia presencial a l'Oficina d'Atenció Ciutadana o a les oficines de les Delegacions territorials del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Vista exterior del Teatre de La Passió. Foto: La Passió d'Olesa

Túnel del Terror al Teatre de La Passió per Halloween

CULTURA ▶ La Passió d'Olesa va acollir el Túnel de Terror a Halloween, que recorria les entranyes de l'emblemàtic teatre. Tant el disseny com la dinamització de l'activitat van anar a càrrec d'un grup de nois i noies coordinats per Ignasi Campany, professors dels tallers d'interpretació de La Passió.

Les sessions es van fer els dies 30 i 31 d'octubre, des de les 20 h fins a la mitjanit. Els me-

nors d'11 anys havien d'anar acompanyats d'un adult.

ES REPRÈN LA PROGRAMACIÓ

El 12 i 13 de novembre tornen les activitats habituals amb la representació de *Senyoreta Júlia*, dirigida per Salvador Esplugas. La peça està ambientada en una nit de Sant Joan a Suècia. Com en les anteriors propostes d'enguany, intèrprets i públic compartiran l'espai de l'escenari del teatre.

Societat | Mor Manuel López Lozano, primer alcalde democràtic

El 26 d'octubre va morir Manuel López Lozano, el primer alcalde democràtic d'Abrera després de la dictadura franquista i víctima de la violència policial durant la Transició. A més, era fill predilecte d'Abrera i l'any 2010 va rebre la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat.

Abrera

Campanya per fer front al baix índex de reciclatge d'Abrera

MEDI AMBIENT ▶ L'Ajuntament d'Abrera impulsa la campanya pel foment de la recollida selectiva al municipi. L'acció està centrada especialment en el reciclatge de l'orgànica.

De dimarts a dissabte, de 10 h a 14 h i de 15.30 h a 19.30 h, hi haurà punts d'informació en diferents indrets del municipi, on els ciutadans podran recollir bosses compostables gratuïtes i cubells reixats per a l'orgànica. A més, la persona que els atindrà serà informadora ambiental i els permetrà ampliar el seu coneixement sobre la recollida selectiva i identificar errors que comenten.

Abrera, de fet, es troba per sota de les estadístiques de reciclatge, ja que només aconseguix reciclar el 30,8% dels residus. La mitjana catalana, en canvi, està situada en el 46,63%.

Xavier Serret, regidor de Medi Ambient, declara que "la composició geogràfica d'Abrera dificulta les illes completes de

Campanya per fomentar la recollida selectiva. Foto: Ajuntament d'Abrera

contenidors de residus. És un tema complex i per això intentem apropar el reciclatge al nostre veïnat". De fet, manifesta que és per això que cal fer pedagogia al respecte i explicar els motius mediambientals i econòmics a la ciutadania.

Amb tot, Serret assegura

que no volen arribar a solucions punitives, però no descarta "fer-ho si calgués". La campanya, però, està donant els seus fruits i gran part dels veïns d'Abrera ja tenen un dels cubells de l'orgànica. L'acció continuarà amb les activitats pedagògiques a les escoles i instituts.

Campanya de recaptació per investigar el càncer de mama. Foto: Ajuntament

Més de 800 euros per investigar el càncer de mama

SOLIDARITAT ▶ Amb motiu del Dia Internacional Contra el Càncer de Mama, la Junta Local d'Abrera de l'Associació Espanyola contra aquesta malaltia va recaptar més de 800 euros. El lema d'enguany era *El rosa és més que un color*.

L'entitat va organitzar el tradicional Viatge Solidari, una taula informativa i va vendre productes relacionats amb la informació i la prevenció del càncer de mama.

Maribel Vargas, presidenta

de l'associació, declara que fer aquesta mena d'accions és necessari per visibilitzar la malaltia. De fet, les jornades es duen a terme per conscienciar la població de la importància del diagnòstic precoç per poder tractar-lo com cal.

El càncer de mama és el tumor més freqüent en dones arreu del món i la principal causa de mort per càncer a tot el planeta. La investigació i el diagnòstic precoç són les úniques maneres de combatre'l.

SX3

EL NOU SX3 JA ÉS AQUÍ!
Tot un món a les teves mans

El Centre Obert La Fulla fa 40 anys que dona suport a infants i joves d'entre 3 i 16 anys. La celebració es durà a terme el 20 de novembre a la Biblioteca Municipal L'Ateneu, on es farà una mostra de dues de les activitats que fan aquest trimestre.

Punts d'Informació per a joves a secundària, també de sexualitat

JOVENTUT ▶ La regidoria de Joventut d'Esparreguera ha engegat el Punt d'Informació i Dinamització als centres de secundària per oferir als estudiants assessorament. Enguany, l'activitat també es durà a terme amb l'alumnat de formació professional postobligatòria. Paral·lelament, es posarà en marxa el Punt d'Informació Mòbil sobre sexualitats, afectivitats i feminismes.

La Dinamització als centres té com a objectiu donar a conèixer els recursos, els serveis i les activitats juvenils que hi ha al municipi, així com atendre consultes dels joves sobre temes que els interessin o els preocupin. Des de l'àmbit educatiu, fins al familiar, sexual, laboral o sanitari, entre altres.

Les sessions ja han començat amb presentacions a les diferents classes perquè l'alumnat conegui l'existència del programa i sàpiga que podrà acudir-hi durant l'hora d'esbarjo.

El Punt Mòbil s'ubicarà a l'exterior de Cal Trempat. Foto: Ajuntament

Pel que fa al Punt d'Informació Mòbil sobre sexualitats, afectivitats i feminismes, es tracta d'una iniciativa conjunta amb la Regidoria de Feminismes i LGTBI. Del 7 a l'11 de novembre tots els estudiants de secundària participaran al matí a les sessions als centres. I entre les 17 h i les 20 h el punt mòbil estarà ubicat a l'exterior de l'edifici de Cal Trempat. Estarà obert a la ciutadania

i especialment al jovent a partir dels 12 anys perquè puguin informar-se de manera amena.

L'activitat constarà de tres taules independents: el racó del toca-toca, per conèixer el propi cos; l'espai d'anticoncepció i prevenció de malalties de transmissió sexual; i la taula sobre productes d'higiene menstrual, on també s'abordarà la higiene durant les relacions sexuals.

Cartell promocional de "L'Oreneta". Foto: Web Guillem Clua

"L'Oreneta" i Emma Vilarsau a La Passió d'Esparreguera

CULTURA ▶ El teatre de La Passió d'Esparreguera representarà *L'Oreneta* el 20 de novembre a les 18.30 h. L'obra està protagonitzada per Emma Vilarsau i Dafnis Balduz. La direcció va a càrrec de Josep Maria Mestres i l'autor és Guillem Clua, que el 2020 va rebre el Premi Nacional de Literatura Dramàtica que atorga el Ministeri de Cultura.

La peça tracta sobre el passat dels dos personatges, una pro-

fessora de cant i un alumne, units per la cançó de l'orenetta.

HUMOR I GÒSPEL A LA PASSIÓ

El còmic David Guapo tornarà a Esparreguera el 18 de novembre amb el seu espectacle *#quenofrunjanlafiesta*. L'endemà, el teatre de La Passió acollirà el Concert Aniversari 10+1 d'Amazing Gospel, un grup coral d'Esparreguera dirigit per Manel García Sepúlveda.

Taxes | L'Ajuntament congela els impostos municipals del 2023

El Ple extraordinari del 24 d'octubre va aprovar congelar els impostos i les taxes municipals que afecten les economies familiars. La mesura s'ha dut a terme per no perjudicar a la ciutadania i contrarestar la inflació i l'encariment dels productes i dels subministraments bàsics.

Collbató

Roben gairebé 200 metres de cablejat de l'enllumenat públic

SUCCESSOS ▶ L'Ajuntament de Collbató ha sofert el robatori de 192 metres de cablejat de coure de l'enllumenat públic. El furt es va dur a terme a finals d'octubre i va deixar sense llum dos punts del municipi.

La sostracció del cable de coure va deixar conseqüències en la il·luminació de diferents indrets, el més destacable va ser que van quedar sense funcionament els fanals del lateral de l'autovia, entre les Illes i la Fumada. L'altra part local amb afectacions va ser el carrer Linde, entre Gandesa i l'autovia, on a la via pública tampoc hi havia llum.

A causa del furt, el consistori ha incrementat i reforçat la vigilància policial amb l'objectiu d'evitar que es repeteixi la pràctica delictiva. L'Ajuntament, de fet, va procurar implicar-se per restablir el servei de l'enllumenat amb rapidesa.

Des dels diferents canals institucionals, el govern municipal demanava als veïns la col·la-

Cablejat elèctric de coure. Foto: Ajuntament de Collbató

boració a l'hora de detectar i denunciar aquesta mena de robatoris i agràia tant la cooperació com la comprensió fins al restabliment del servei.

A les xarxes socials, però, els ciutadans van mostrar-se descontents i insatisfets amb la

seguretat al municipi de Collbató. Diverses persones es preguntaven on era la Policia Local durant el robatori i es lamentaven de la manca de vigilància als carrers per aturar els furts, també aquells comesos a domicilis particulars.

El quartet de violoncelles Northern Cellos. Foto: Facebook Northern Cellos

Arriba el novembre cultural i reivindicatiu a Collbató

CULTURA ▶ El mes de novembre estarà marcat per diferents actes, tallers i cursos culturals. Un dels plats forts serà el Festival Amadeu Vives, en homenatge al mestre i compositor collbatoní en el 90è aniversari de la seva mort, que es durà a terme el dissabte 19 de novembre. El mateix dia i dins del marc del festival, se celebrarà el concert del quartet de violoncelles Northern Cellos.

Altres activitats destacables durant el novembre seran la projecció de la pel·lícula *Gandhi*, el

ball mensual de la Gent Gran o la música en viu de *Spiritual Repertorium*. *Entre Sol i Fa*.

ACTES PEL 25 DE NOVENBRE

Amb motiu del Dia Internacional Contra la Violència Masclista, la regidoria d'Igualtat i LGTBI ha programat diferents activitats, com la xerrada *Parlem d'art "Maltractament a dones"*, el club de lectura sobre *L'hora violeta* de Montserrat Roig o els partits amistosos de futbol femení, així com un acte institucional el mateix dia 25.

The advertisement features a vibrant green and blue geometric background with large white 'SX3' text. It includes photos of two young people at the top and two young women at the bottom, alongside anime characters from 'Haikyuu!!' and 'Demon Slayer'. A QR code is located in the bottom left corner.

SX3

EL NOU SX3 CREIX!
TOT UN MÓN A LES TEVES MANS

“L’Abadia de Montserrat tancarà el 2022 amb uns 1,7 milions de visitants”

Òscar Bardají / Director de comunicació de l’Abadia de Montserrat

Òscar Bardají traça la comunicació que es treballa a Montserrat a les portes del mil·lenari d’un dels símbols més rellevants del país. També és el responsable de premsa de l’Ateneu Universitari Sant Pacià i de la Fundació Joan Maragall, a més de col·laborar al Full Dominical de l’Arquebisbat de Barcelona.

Quim Miró
MONTERRATÍ

Més de dues dècades a Montserrat. Com va acabar aterrant-hi?

Encara recordo la trucada amb la qual el pare Ignasi Fossas em va oferir ser director de comunicació de l’Abadia; acabava d’aterrar del viatge de nuvis. El temps passa molt de pressa!

Què el va atraure de la proposta que li van fer?

Montserrat és molt especial: pel que representa, pel que significa i pels vincles i les relacions que estableix respecte de la vida eclesial i a la societat catalana. Treballar amb i per a bones persones va ser un altre motiu per acceptar la proposta. El missatge que difon Montserrat és molt atractiu, i 20 anys després continua intacte.

Quin és l’encàrrec que va rebre aleshores de Montserrat?

Professionalitzar l’àrea i centralitzar-la en una sola veu, amb una mirada més global de Montserrat. La comunitat ho tenia molt clar, i ho vam posar en marxa. Fa 20 anys Montserrat comptava amb un servei de premsa i avui s’ha transformat en un departament de comunicació. Així és com vam començar a tenir més presència a la premsa i una relació més estable i fluida amb els mitjans.

Més endavant Montserrat va impulsar un servei de ràdio i de televisió.

Vam veure la possibilitat de generar els nostres propis continguts. Així, vam sol·licitar una llicència de ràdio al Consell de l’Audiovisual, que va atorgar-nos dos anys més tard amb una base ubicada a Manresa-Bufalvent. L’emissió per l’FM era molt limitada i de poc abast, així que vam apostar deci-

didament per l’emissió per internet, que ens va donar una cobertura molt més àmplia. I la ràdio ens va obrir la porta a la televisió.

Què ofereix Montserrat Ràdio?

Ofereix una programació senzilla i d’acompanyament de radiofórmula de 24 hores que combina la música, la informació i els oficis religiosos en directe. A més, hi ha espais i reportatges molt lligats a tot el que genera Montserrat –l’activitat de l’abat, el museu, la comunitat monàstica, el Parc Natural o l’Escolania–. La música no és exclusivament de caràcter religiós, hi ha un alt percentatge de música en català, sent una aposta intrínseca de la casa des del dia que es va posar en marxa.

Compteu amb estudis propis.

L’emissió en directe s’emet des d’una cabina que tenim a la mateixa Basílica que té la visió en el presbiteri, i la resta de producció i postproducció es treballa des dels estudis d’emissió. La prioritat és enfortir i ampliar l’emissió de continguts audiovisuals, ja sigui pels nostres canals d’informació propis o per altres mitjans externs –a la XAL, TV3 o Ràdio Estel.

El perfil de l’audiència és dirigit únicament als fidels?

És molt divers, i no fem distincions. Hi ha espectadors que no són creients, però els agrada la proposta. Tenim una audiència mitjana d’unes 1.200 persones de dilluns a divendres, i de 3.000 persones els caps de setmana.

Com s’ha adaptat l’Abadia de Montserrat als nous canals que ofereixen les noves tecnologies?

L’emissió de Montserrat TV és per YouTube. I també som presents a Facebook, Twitter i Instagram. Ara ens estem plantejant oferir continguts del cor de l’Escolania per TikTok, és una possibilitat.

Quin valor té la marca Montserrat?

És potent, i es manté així. Com a país ens interessa tenir una marca com Montserrat, i és una de les raons per les quals val la pena continuar lluitant. És una marca que va més enllà del fet religiós, molt arrelada a la societat catalana, i escenifica la patrona de Catalunya. I, al mateix temps, és un centre d’atracció turística al món. La veu de l’abat és molt escoltada pels catalans, i aquest aspecte té molta força per la simbologia de la marca.

La catalanitat de Montserrat és inqüestionable, així s’ha demostrat al llarg de la història. I és un valor més de Montserrat. Com es va viure, des de dins, els anys del procés polític i social que hem viscut darrerament?

Van ser anys molt complicats. L’abat, Josep Maria Soler, va rebre pressions tant de Catalunya com de Madrid per posicionar-se. Ens vam trobar enmig d’un escenari

“Montserrat és una marca que va més enllà del fet religiós, molt arrelada a la societat”

que qualsevol posicionament generaria crítiques cap a la institució, d’un costat o de l’altre. L’abat no es va posicionar mai, tot i que va mostrar-se favorable al dret a decidir. Així i tot, Montserrat és de tots.

El procés ha tingut conseqüències per a Montserrat?

A causa del procés o no, el que és evident és que Montserrat ha patit una forta davallada del turista espanyol, que avui ja només representa un 2% del total. I en relació amb la classe política, ja abans del procés, Montserrat ha minimitzat les trobades entre l’abat i els polítics, especialment

quan s’apropen eleccions. Fa uns anys era freqüent la temptació dels candidats de fer-se veure a Montserrat.

L’any passat, l’Abadia de Montserrat va tornar a estar en el punt de mira per un presumpte cas d’abusos sexuals. Com es gestiona la comunicació en aquests moments de crisi?

Sent molt transparents, oberts i explicant la realitat tal com és. I així és com es va resoldre el cas amb prou celeritat. El més rellevant en aquests casos és el missatge que dones i la credibilitat que transmetem. Les crisis també són oportunitats.

Aquests casos acaben convertint-se en una llufa que penja a Montserrat?

No, perquè Montserrat és una institució que no s’ha amagat mai. Sempre ha donat la cara, sempre hem donat resposta a totes les peticions que s’han rebut.

Continuant amb la projecció de la marca de l’Abadia, creu que el Barça, Barcelona i Montserrat, per aquest ordre, són els grans referents de Catalunya al món?

El Barça, sense Messi, potser ha perdut pistonada [riu]. He de dir a favor del Barça que l’actual junta directiva, que encapçala Joan La-

porta, ha reforçat l’estratègia que el Barça i Montserrat han d’anar de bracet, cosa que ens dona valor afegit a les dues institucions. I la ciutat de Barcelona és un gran reclam turístic arreu del món. Avui, Montserrat continua sent la primera destinació turística dels estrangers que pernocten a Barcelona.

Quina estratègia té Montserrat a l’hora de promocionar-se a escala global?

Montserrat ho fa a través de la seva pròpia empresa de serveis (l’ARSA), i el departament comercial d’aquesta. En els darrers anys, el perfil de visitant estranger a Montserrat està a l’alça. Avui, més del 60% del total és estranger, i pràcticament la resta és català. Una altra dada rellevant és que el 2019 Montserrat va comptabilitzar 2,7 milions de visitants, i el 2022 el tancarà amb uns 1,7 milions.

Com conviu Montserrat l’efecte turisme, sent un espai de culte, silenci i reflexió?

Els monjos ho escenifiquen com la plaça pública -del mercat- i el desert -silenci-, així són capaços d’aïllar-se del soroll i saben trobar el silenci que necessiten. Ara bé, l’espai d’accés al monestir i la basílica està molt regulat; ara és més ordenat, així que la convivència està garantida per a tothom.

El conjunt de Víctor González rebrà el pròxim dissabte 12 de novembre el CD El Ejido Futsal, en partit corresponent a la novena jornada de Segona Divisió. El Club Sala 5 Martorell hi arribarà després de la derrota per 8-2 contra el Club Atlético Benavente FS el passat dia 5.

La brúixola de Pau Truñó

» El base del CB Esparreguera es va formar al Bàsquet Safa Claror i al Club Joventut Badalona
 » "La família i el bàsquet guien la meva vida", diu el barceloní, amb un tatuatge especial a l'avantbraç dret

Toni Delgado
ESPARREGUERA

Pau Truñó (Barcelona, 1998) té una brúixola i una pilota tatuades a l'avantbraç dret. "Els punts cardinals de la brúixola són les inicials de l'Úrsula, ma mare, l'Albert, mon pare, i l'Adrià, mon germà, i l'altre és la pilota. La família i el bàsquet són els meus guies a la vida", confessa el jugador del CB Esparreguera.

A la pista és qui dirigeix l'equip. És un base "ràpid i bon passador que pot anotar quan cal, s'adequa a les necessitats de l'equip i es deixa l'ànima en defensa". Truñó ha encaixat bé en el grup i en la filosofia de Josep Riera, a qui retrata com un en-

"Josep Riera et deixa llibertat, et regala molts detalls perquè milloris i és concís", diu Truñó

trenador que li encanta perquè "et deixa llibertat, et regala molts detalls perquè milloris i és concís amb els seus missatges i durant els temps morts".

Per un moment, torna a ser petit i reviu els seus inicis al Bàsquet Safa Claror: "Érem un grup de bons amics que, a més, compartíem classe. Competíem i jugàvem molt bé. Hi vaig viure alguns dels millors moments de la meva vida".

A Truñó no li va costar massa adaptar-se al seu següent

destí, el Club Joventut Badalona. El primer capítol va ser indescriptible amb l'or al Campionat d'Espanya infantil. Un èxit inesperat des de fora, per la qualitat dels rivals, i que a ell no el va sorprendre. "Jo creia en les nostres possibilitats i a quarts de final vam superar el totpoderós Barça", recorda. A la final, contra el Canterbury, va jugar el seu "pitjor" partit, però els seus dos únics punts, de tir lliure, van decidir el títol.

CONFIANÇA

Una experiència que li va donar confiança per tornar a ser clau, un any després, en el bronze del campionat d'Espanya cadet, amb un triple i dos tirs lliures en els últims instants. "Recordar aquelles imatges em va donar tranquil·litat per no fallar", confessa. També que, hores abans del partit, li comunicassin des del club que la temporada següent formaria part del júnior: "Saber el meu futur va ser una injecció d'energia i una gran alegria".

A més, el bronze també els va obrir les portes a disputar l'Euroleague Basketball Next Generation Tournament, "una cita que tothom vol jugar i amb jugadors excel·lents; n'hi ha que han acabat a l'NBA". Al júnior Truñó va assolir la plata. Èxits sempre de la mà de Dani Miret, l'ara entrenador ajudant de Carles Duran al primer equip de la Penya: "És un tècnic exigent, guanyador i detallista que té grans plans de partit i sap treure el màxim de cada jugador".

A la CBA Canarias Basketball Academy va viure una etapa

Pau Truñó, format al Bàsquet Safa Claror i la Penya. Foto: CB Esparreguera

"molt bona i molt dura", amb tres entrenaments matinals per

"El nostre crit era 'All-in... JAC!', recorda el base barceloní sobre el seu pas per l'equip santsenc

setmana que començaven a les sis, les classes, les tardes a la sala

de peses i més pràctiques, els caps de setmana de partit... "Ens entrenàvem tant que havíem de ser molt durs de cap. Ens ajudàvem i motivàvem molt entre nosaltres", recorda.

De retorn a Catalunya, el seu primer any de sènior va fitxar pel JAC Sants de Roger Grimau, "un molt bon entrenador que en sap molt de tàctica i va gestionar bé el grup". "El nostre crit era 'All-in... JAC!'. L'únic camí era

donar-ho tot sempre", afegeix. A la UE Sant Cugat va passar dues etapes, la primera amb un primer curs amb "un equip excel·lent i poques derrotes", i una segona temporada "desastrosa i que intento no recordar gaire perquè és la pitjor que he viscut com a sènior".

"Dani Miret és un tècnic exigent, guanyador i detallista que sap treure't el màxim", diu

Tampoc va quedar satisfet amb el segon períple santcugatenc, d'un curs "bo individualment, però on no van anar prou bé les coses com a equip, que és el més important". Un any complicat que no tenia res a veure amb l'anterior, amb Sergio Salesa, que l'havia dirigit a la CBA Canarias Basketball Academy, i al Club Bàsquet Terralfàs. A Alacant va trobar el que el tècnic li va prometre: "Molts minuts i responsabilitats. Va ser una temporada molt maca fins que es va suspendre per la pandèmia, que va fer que no tinguessin pressupost per treure el sènior a Lliga EBA el curs següent".

Així que, de nou, el barceloní va haver de fer les maletes i va anar al Club Deportivo Basket León 2015, un projecte molt ambiciós que s'exigia pujar a LEB Plata. "La meua visió del bàsquet i la de l'entrenador no eren semblants, i jo tampoc vaig jugar molt bé", resumeix, sempre sincer, Truñó.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

'Sentir les escultures'

El Palau de la Música Catalana acull, des del passat 27 d'octubre i fins al 4 de desembre, l'exposició *Sentir les escultures*, que explora el fort vincle que existeix entre la música i l'escultura. Es tracta d'una mostra de Naxo Farreras (Barcelona, 1951) que inclou una seixantena d'obres seves, algunes d'inèdites. Tal com ha explicat Farreras en declaracions a l'ACN, cadascuna de les escultures que formen l'exposició conviden a fer un "viatge particular". L'escultor ha recordat també al mateix mitjà que ja fa molts anys que "la música està relacionada" amb la seva feina.

Famosos

Pocs dies després d'haver guanyat el Premi Nacional de Músiques Actuals 2022 del ministeri de Cultura, i mentre està de gira per l'Amèrica Llatina, Sílvia Pérez Cruz (Palafrugell, 1983) ha anunciat que publicarà un nou disc la primavera que ve. És evident, doncs, que la reconeguda cantant viu un moment dolç. De fet, des que va debutar en solitari l'any 2012 no ha parat de conrear èxits. Per exemple, tant aquell mateix any com el 2017 va guanyar el Premi Goya a la millor cançó original, per posar música a *Blancanieves* i a *Cerca de tu casa*, respectivament. Al seu palmarès també hi ha premis Gaudí, Enderrock, Max i Butaca, entre altres. I més que en sumará.

La fitxa

QUI ÉS? SÍLVIA PÉREZ CRUZ

ÉS FAMOSA PER... Ser una de les millors veus actuals
Com a compositora ha guanyat dos premis Goya

QUÈ HA FET? Anunciar un nou disc per a la primavera
Després de guanyar el Premi Nacional de Músiques Actuals

A LES XARXES... Un talent molt valorat
Té admiradors per tot arreu i a les xarxes queda molt clar

Llibres

Judici a una bruixa catalana
Agustí Alcoberro

Un format híbrid en què ficció i no ficció se sumen per il·lustrar un episodi singular de la història: la cacera de les bruixes. La frontera entre realitat i mite es desdibuixa; tanmateix, les raons històriques i objectives del postfaci d'Agustí Alcoberro, expert en el tema, ens acosten als motius pels quals les bruixes van aparèixer en l'imaginari col·lectiu.

Teatre

El papa
Anthony McCarten

Lluís Soler i Xavier Boada es converteixen en dos pontífexs aparentment oposats com són Benet XVI, l'intel·lectual tradicionalista i ultraconservador, i Francesc, el reformista radical i extravertit. Ambdós representen a la perfecció el destí simbòlic del pontificat: decidir què és peccat i què és permisible.

Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

Direm nosaltres
Cesk Freixas

El cantautor Cesk Freixas ha convertit en cançons diversos poemes de Roc Casagran per crear el seu darrer disc, *Direm nosaltres* (U98 Music). Poeta i músic han treballat plegats per fer-ho possible. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, Freixas ha reconegut que troba a faltar que els "autors d'avui dels Països Catalans musiquin els seus poetes".

Pelis i sèries

El cuarto pasajero
Álex de la Iglesia

El Julián, un divorciat de 50 anys amb problemes econòmics, recorre a una aplicació per compartir el seu cotxe amb desconeguts i, especialment, amb algú que ja no ho és tant: la Lorena, una jove que viatja sovint a Madrid. El conductor vol aprofitar el trajecte per confessar-li els seus sentiments, però un inquietant passatger provocarà un gir inesperat.

ESTILS DE VIDA

Al·lèrgia a la tardor o als àcars?

Foto: Freepik

i SALUT

Associem les al·lèrgies a la primavera, però la tardor també en provoca unes quantes. Sobretot a conseqüència de l'augment de les concentracions d'àcars en la pols domèstica. Allò que coneixem popularment com al·lèrgia a la pols no és altra cosa que una reacció als àcars, uns aràcnids mil·limètrics que s'alimenten de la pols i de les restes de pell humana que es queden retingudes en coixins, llençols o sofàs. Les restes dels seus àpats són les que provoquen als humans esternuts, moqueig, congestió nasal, llagimeig i envermelliment dels ulls. Però la cosa es pot complicar i derivar en asma i sensació d'ofec, especialment en el cas dels infants.

El problema és que la tardor és el caldo de cultiu perfecte per als àcars, especialment amb el clima mediterrani. Els nivells de concentració a les llars poden arribar a duplicar-se o fins i tot a triplicar-se, en comparació amb els mesos d'estiu, per culpa de l'increment de la humitat. A més, les recents temperatures tan altes, pròpies de finals d'estiu, afavoreixen la reproducció dels àcars, cosa que els multiplica encara més. L'única opció, a banda de la immunoteràpia, és mantenir-los a ratlla.

Les claus

VENTILACIÓ

Si ventileu les habitacions diverses vegades al dia, reduireu la presència dels àcars

LLUM

La llum solar els perjudica, per això és una bona idea deixar-ne entrar la màxima possible a la llar

ASPIRAR

Quan escombrem, el que fem és remoure la pols i redistribuir-la: és molt millor aspirar-la

FUNDES

Les persones especialment sensibles haurien de fer servir fundes antiàcars o roba de llit sintètica

Foto: Freepik

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora
bancdelsaliments.org

VIVENDES D'OBRA NOVA

Amb amplies terrasses

MARTORELL

30 anys
ROSANES
immobiliaria
Des del 1969

Pisos de 2, 3 i 4 dormitoris
ÀTICS amb Terrasses de 90m²
BAIXOS amb Jardí

 les terrasses
de La Sinya

**PRIMERA FASE
DE VENDES
ASSOLIDA**

**DES DE
190.000€**

93 774 06 63

www.fiquesrosanes.com

Rambla de les Bobiles, 24 - Martorell